

**Výroční zpráva Ministerstva zemědělství o poskytování informací
podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů - za rok 2015**

Ministerstvo zemědělství v souladu s ustanovením § 18, odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), tímto zveřejňuje výroční zprávu za rok 2015 o své činnosti v oblasti poskytování informací podle citovaného zákona a poskytuje následující údaje:

- a) Na Ministerstvo zemědělství (dále jen „MZe“) bylo podáno celkem 198 žádostí o informace ve smyslu InfZ. Vydáno bylo celkem 6 rozhodnutí o odmítnutí žádosti nebo o odmítnutí části žádosti podle § 15 InfZ.
- b) Proti rozhodnutí MZe byla podána 4 odvolání, ke kterým byly vydány 3 rozklady.
- c) Byl vydán 1 rozsudek soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, jehož kopie je přílohou výroční zprávy.
- d) Nebyla poskytnuta žádná výhradní licence.
- e) Bylo podáno 5 stížností podle § 16a InfZ. Důvodem stížností byl nesouhlas s postupem při vyřizování žádostí ministerstvem. Stížnosti byly vyřízeny následujícím způsobem: 3 x vyhověním stížnosti doplněním informace, 1 x potvrzením postupu povinného subjektu a 1 x vydáním dodatečného částečného rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
- f) Na MZe byla postoupena 3 odvolání podřízenými organizacemi a vydána 3 rozhodnutí o odvolání jako nadřízený orgán. Dále MZe obdrželo 4 stížnosti jako nadřízený orgán.

Žádosti o informace se týkaly především:

- oblasti lesního hospodářství - zalesnění, reprodukční materiál, LHP;
- údajů z evidence půdy – LPIS, informací o uživatelích pozemků;
- přehledu příjemců dotací, výše poskytnutých finančních prostředků a hospodaření s nimi;
- personální politiky - odměňování vybraných pracovníků ministerstva, změny pracovních pozic - nástupy a odchody pracovníků ministerstva, výběrová řízení;
- oblasti vodního hospodářství – vodovodů a kanalizací (vodné a stočné), ČOV, protipovodňových opatření;
- poskytování materiálů pro jednání vlády, vypořádání připomínek;
- informací o státních podnicích a organizačních složkách MZe;
- živočišných komodit – registru chovu hospodářských zvířat, ochrany zvířat;
- rostlinných komodit – prodej sudového vína, pěstování konopí, GMO, ekologické zemědělství;
- informací o veřejných zakázkách;
- informací k právním úkonům pozemkových úřadů, posouzení naplnění restitučního titulu;
- využívání právních, poradenských a bezpečnostních služeb;

- používání informačních systémů;
- rozkladové řízení, výpis ze spisu;
- informací o odpovědnosti za průtahy ve správním řízení, náhrady škody.

Přehled o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. – za rok 2015	
Počet podaných žádostí	198
Počet rozhodnutí o odmítnutí žádosti	6
Počet odvolání proti rozhodnutí	4
Počet rozhodnutí o odvolání - rozkladů	3
Počet stížností	5
Počet rozhodnutí o odvoláních postoupených MZe jako nadřízenému orgánu	3
Počet stížností postoupených MZe jako nadřízenému orgánu	4
Počet úhrad za poskytnutí informace	2
Celková suma úhrad (v Kč)	3 700,-



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **Dance macabre**, IČO 22889167, se sídlem Rolnická 661/7, Brno, zast. JUDr. Ludvíkem Ševčíkem ml., advokátem se sídlem Kobližná 19, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 27. 6. 2012, čj. 114417/2012-MZE-10000,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 27. 6. 2012, čj. 114417/2012-MZE-10000, a rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 8. 6. 2012, čj. 100383/2012-MZE-11130 se ruší.**
- II. **Ministerstvu zemědělství se nařizuje do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku poskytnout žalobci informaci požadovanou v jeho žádosti ze dne 4. 6. 2012.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 808,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Ludvíka Ševčíka ml., advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž ministr zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2012, čj. 100383/2012-MZE-11130, kterým byla odmítnuta jeho žalobce o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce v žalobě namítá, že správní orgány nevezaly v úvahu skutečnost, že žádal o sdělení výše odměny vedoucího zaměstnance ústředního orgánu státní správy, přičemž je ve veřejném zájmu, aby tyto osoby se značnou rozhodovací pravomocí podléhaly zvýšené

kontrole veřejnosti. Žalovaný nerespektuje judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž je zaměstnanec veřejné správy ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím příjemcem veřejných prostředků, informace o konkrétní odměně takového zaměstnancem proto povinný subjekt povinen poskytnout.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na napadené rozhodnutí. Zaměstnanci státní správy vykonávají práci na základě pracovní smlouvy a plat představuje protihodnotu za takovou práci; nelze tedy hovořit o zaměstnanci jako o příjemci veřejných prostředků. Povinný subjekt má povinnost poskytnout informace o odměně, nicméně musí vážit také skutečnost, že v dané věci dochází ke střetu ústavně zaručených práv – práva na svobodný přístup k informacím a práva na ochranu osobních údajů, a je tedy nezbytné na základě testu proporcionality posoudit, které z práv má s ohledem na skutkový stav věci přednost. Nejvyšší správní soud totiž nevylučuje, aby povinný subjekt dospěl k závěru, že je třeba informaci odmítnout, avšak musí to v rozhodnutí řádně odůvodnit. Žalovaný navrhuje soudu, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s., rozhodl soud bez nařízení jednání, když žalovaný s tímto výslovně souhlasil a žalobce se k této otázce k výzvě soudu nevyjádřil, čímž se má za to, že s takovým postupem souhlasí.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Podáním ze dne 4. 6. 2012 požádal žalobce na základě zákona o svobodném přístupu k informacím žalovaného o informaci, jakou řádnou a mimořádnou odměnu (plat) obdržel náměstek ministra pan Ing. Tomáš Šimčík v jednotlivých letech výkonu uvedené funkce.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žádost žalobce o informaci odmítnuta s tím, že podle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím lze poskytovat informace pouze o osobách, které obdrželi veřejné prostředky na základě své předchozí žádosti; údaje o platech nelze pod toto ustanovení podřadit. Informace o platu jsou osobním údajem lze je poskytnout jen v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Požadovanou informaci nelze poskytnout, neboť jejím zveřejněním by byla porušena ochrana osobnosti a soukromí osob.

Napadeným rozhodnutím ministr zamítl rozklad žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil s odůvodněním, že ochrana práva na soukromí převažuje nad právem na poskytování informací, neboť relevantní informace potřebné pro kontrolu hospodárného nakládání s veřejnými prostředky lze získat i bez zveřejňování osobních údajů. Navíc zveřejnění požadované informace – číselného údaje o výši platu nevypovídá nic o jeho přiměřenosti a tím ani o hospodárnosti nakládání s veřejnými prostředky.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny.

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.

Jádrem sporu je posouzení důvodnosti omezení práva žalobce na svobodný přístup k informacím, a tedy zákonnosti postupu žalovaného, který s odkazem na právo na soukromí odmítl žádost žalobce o informace.

Právo na informace je garantováno každému na základě čl. 17 Listiny základních práv a svobod; lze jej omezit pouze zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná mimo jiné pro ochranu práv a svobod druhých. Provádění tohoto základního práva zabezpečuje zákon o svobodném přístupu k informacím, jenž je vystavěn na principu obecné povinnosti poskytovat veškeré informace týkající se působnosti povinných subjektů s taxativně vymezenými výlukami z této povinnosti. Jednu z těchto výluk představuje i ochrana soukromí osoby, jíž se poskytovaná informace týká. Čl. 10 Listiny základních práv a svobod zaručuje každému právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a neoprávněným zveřejňováním údajů o své osobě. Osobní údaje, mezi něž patří i výše odměny svého zaměstnance, tak povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu, tzn. zákonem o ochraně osobních údajů.

Sřetenem práva na informace dle čl. 17 a práva na soukromí dle čl. 10 Listiny základních práv a svobod a s tím související povinností poskytnout informace o výši platu zaměstnance placeného z veřejných prostředků se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 22. 10. 2014, čj. 8 As 55/2012-62, judikoval, že informace o platech zaměstnanců placených z veřejných prostředků se v zásadě poskytují; jejich poskytnutí je možné odepřít jen výjimečně, a to pouze v případě, že se zaměstnanec na podstatě vlastní činnosti povinného subjektu podílí jen nepřímo a při zohlednění všech okolností nevýznamným způsobem a současně nevyvstávají konkrétní pochybnosti o tom, zda v souvislosti s odměňováním tohoto zaměstnance jsou veřejné prostředky vynakládány hospodárně.

Nejvyšší správní soud dále zopakoval, že zaměstnanec, jemuž je odměna za práci (tzn. plat), vyplácena z veřejných rozpočtů, je příjemcem veřejných prostředků podle § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím; informace o konkrétní odměně je tudíž povinný subjekt povinen poskytnout (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, čj. 5 As 57/2010-79).

S odkazem na svůj dřívější rozsudek ze dne 1. 6. 2010, čj. 5 As 64/2008-155, Nejvyšší správní soud doplnil, že aplikace § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím vylučuje provedení testu proporcionality, jelikož takový test byl v obecné rovině proveden již zákonodárcem s tím výsledkem, že zákonodárce upřednostnil právo na informace před právem na ochranu soukromí.

V nyní projednávané věci žádal žalobce informaci o výši řádných a mimořádných odměn náměstka ministra zemědělství Ing. Tomáše Šimčíka, které obdržel v jednotlivých letech výkonu své funkce. Jedná se tedy o odměny (plat) zaměstnance Ministerstva zemědělství – ústředního orgánu státní správy, který je povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím; takovému zaměstnanci se za jeho práci

vyplácí odměna z veřejných prostředků. Není pochyb, že funkce náměstka ministra jako vedoucího pracovníka státní správy, který organizuje a zajišťuje chod svěřeného odboru a zastupuje ministra, nespadá pod výlukou stanovenou zákonem dle § 8b odst. 2 ani výjimku dle výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Vzhledem k tomu, že se jedná o informaci o platu zaměstnance v řídicí pozici povinného subjektu, je jí zapotřebí poskytnout bez dalšího. Současně nic nenasvědčuje tomu, že by se ze strany žalobce jednalo o šikanózní výkon práva, jehož cílem by bylo poškodit zájmy Ing. Šimčíka a jenž by opravňoval správní orgán v konkrétním případě poskytnutí informace odepřít. Za takto zjištěného skutkového stavu byl žalovaný povinen žalobci informaci o odměně náměstka ministra poskytnout.

Soud uzavírá, že nebyly dány důvody pro odmítnutí žádosti žalobce podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož ke kolizi práva na informace s právem na ochranu soukromí nedošlo. Požadovaná informace tak měla být žalobci ze strany žalovaného jako povinného subjektu poskytnuta.

Žalobce tedy se svou žalobou uspěl; soud proto napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a současně žalovanému jako povinnému subjektu podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím nařídil, aby žalobci poskytl informace požadované v žádosti ze dne 4. 6. 2012.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalovanému. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v soudním poplatku zaplaceném z podané žaloby ve výši 3 000,- Kč a dále v nákladech právního zastoupení žalobce za dva úkony právní služby po 2 100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) podle ustanovení § 7, § 9 odst. 3 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dva režijní paušály po 300,- Kč za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Jelikož zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je zástupce povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Částka daně činí 1 008,- Kč. Úhrnem tak žalobci náleží 8 808,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. září 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková